KONCEPCE ROZVOJE A ŘÍZENÍ NÁRODNÍ GALERIE PRAHA 2027–2032

Mgr. Aleš Seifert

Přináším změnu. Protože největším rizikem pro Národní galerii Praha není změna. Největším rizikem je přesvědčení, že změna není potřeba.

1. POSLÁNÍ, VIZE A SDÍLENÉ HODNOTY

Národní galerie Praha je institucí kulturní paměti i živým prostorem poznání. Její veřejná odpovědnost začíná ochranou a odborným zpracováním sbírek, ale nekončí jejich vystavením. Má vytvářet nové interpretace, podporovat svobodný výzkum, rozvíjet vizuální gramotnost a přispívat k tomu, aby české umění bylo přirozenou součástí evropského a světového kulturního rozhovoru.

Moje vize pro rok 2032 je otevřená, odborně silná, ekonomicky odpovědná a mezinárodně respektovaná Národní galerie Praha. Instituce, která dokáže spojit vysokou kvalitu výzkumu a péče o sbírky s ambiciózním programem, srozumitelnou komunikací a skutečně přístupnými službami. Galerie, jejíž jednotlivé budovy mají rozpoznatelnou roli, ale tvoří jediný celek; jejíž odborníci mají prostor pro samostatnou práci a jejíž vedení dokáže přijímat a vysvětlovat rozhodnutí. Období 2027–2032 bude mimořádné souběhem investičních úkolů a potřebou odborné obnovy. Nepovažuji investice za cíl sám o sobě. Jejich smyslem je vytvořit bezpečnější podmínky pro sbírky, kvalitnější prostředí pro návštěvníky, nové možnosti výzkumu a dlouhodobě udržitelný provoz. Základem změny budou odborná autonomie, vědecká integrita, transparentnost, kolegialita, odpovědnost za veřejné prostředky a respekt k rozmanitosti publika.

2. STRATEGICKÉ CÍLE

2.1 Strategie odborných činností

Odbornou identitu NGP vystavím na propojení tří programů: sbírkového, výzkumného a výstavního. Sbírka není statickým soupisem předmětů; je zdrojem poznání, z něhož vyrůstají výzkumné otázky, expozice i veřejné programy. Výzkum naopak zpřesňuje akvizice, restaurování a interpretaci. Výstavní činnost má tuto práci zviditelňovat a otevírat další otázky.

V prvním roce mandátu vznikne víceletý plán sbírkové péče a akvizic, opřený o odborné posouzení mezer ve fondu, stav konzervace, provenienční rizika a dostupné prostředky. Prioritou bude průběžná dokumentace, provenienční výzkum, práce s významnými uměleckými pozůstalostmi a odpovědné získávání českého i zahraničního umění. Prověřím také možnost zavést ***Cenu Vincence Kramáře*** za akviziční počin roku jako uznání dárcovství, sběratelské odpovědnosti a kultury mecenášství. Nové sbírkové expozice mají vycházet z přesné znalosti děl a současně překročit výlučně chronologické a geografické členění tam, kde to přináší nové poznání. Témata moci, posvátnosti, mobility či vztahu člověka a přírody umožňují propojovat historické epochy bez ztráty uměleckohistorické přesnosti. Každá změna expozice bude mít odborného garanta, výzkumné zázemí, konzervátorské posouzení a přiměřený finanční plán.

2.1.1 Strategie odborných činností – výstavy, výzkum a mezinárodní spolupráce

Výstavní dramaturgie bude víceletá, odborně garantovaná a provázaná s kapacitami budov. Zachovám čtyři základní směry: mezinárodní koprodukce, české umění v evropských souvislostech, současné umění a experimentální či výzkumné formáty. Orientační ambicí jsou dvě až tři velké výstavy ročně doplněné středními a komorními projekty; jejich skutečný počet musí odpovídat finančním možnostem a omezením během rekonstrukcí. Nechci vytvářet předčasný seznam konkrétních výstav. Rozhodující je kvalitní systém jejich přípravy a schopnost představovat české umění ve stejném odborném měřítku jako významné osobnosti světové scény.

Rozvinu formát ***Curated by***…, v němž budou externí, přednostně mezinárodní kurátoři pracovat se sbírkami NGP a přinášet nové interpretační přístupy. Platforma ***Hledáme*** poskytne prostor přehlíženým, dosud nedostatečně zpracovaným nebo nastupujícím uměleckým pozicím. Intervence současného umění do sbírkových expozic nebudou pouhou dekorací, nýbrž odborně koncipovaným dialogem. Současně podpořím dramaturgickou konvergenci: souběžné projekty mají vytvářet srozumitelné tematické vazby, které návštěvníka vedou k hlubšímu poznání napříč objekty galerie.

Do roku 2030 chci posílit postavení NGP jako iniciátora mezinárodních projektů. Vedle přijímání zahraničních zápůjček musí systematicky vznikat výstavy, publikace a výzkumné projekty, které galerie odborně spoluvytváří a uvádí do zahraničí. Budeme rozvíjet několik dlouhodobých partnerství se společným plánem, garanty a rozpočtem (Staatliche Museen zu Berlin, Zachęta, Tate Modern, Museo Picasso Málaga, Musée d'Orsay, Neue Galerie New York, The Metropolitan Museum of Art, New York apod.). Cílem je v přiměřeném intervalu uskutečňovat mezinárodní koprodukce prezentovatelné alespoň ve dvou institucích; výsledkem nemají být podpisy memorand, ale uskutečněné projekty a skutečný export českého umění. Vědeckou činnost posílí víceleté výzkumné priority, spolupráce s univerzitami, odborné konference, zahraniční publikační výstupy a podpora zaměstnanců při získávání grantů. Výzkum historie NGP a jejích sbírek, provenience, vizuální studia a mezioborové přístupy budou součástí běžného odborného provozu. Výstavy mají být výsledkem poznání, ale současně podnětem k dalšímu výzkumu.

Digitalizaci pojmu ve třech úrovních: spolehlivá evidence a dlouhodobé uchování dat, digitální dostupnost sbírek a výzkumné využití digitálních metod. Návaznost na systém Museion a bezpečné úložiště musí být spojena se standardizací metadat, kontrolou kvality a jasnými odpovědnostmi. Otevřený přístup uplatníme všude, kde to umožňují autorská práva a další právní omezení. Umělá inteligence může pomáhat s vyhledáváním a interpretací, nikdy však bez odborného dohledu, transparentnosti a ochrany dat.

2.1.2 Strategie odborných činností – vzdělávání a veřejná role

Edukace patří již dnes k silným stránkám NGP a představuje oblast s vysokou odbornou úrovní i významným společenským dopadem. Naším cílem je na těchto kvalitách stavět a posunout galerijní vzdělávání na novou úroveň – etablovat je jako svébytnou, prestižní odbornou disciplínu a jeden z pilířů poslání NGP. Jeho přirozeným centrem se postupně stane Šternberský palác, který propojí hlavní edukační centrum, tvůrčí ateliér, kurátorská studia a digitální humanitní vědy. Vedle kvalitních programů pro návštěvníky bude NGP systematicky rozvíjet vizuální gramotnost, schopnost interpretace a dlouhodobý vztah společnosti k umění. Posílí svou roli odborného a metodického partnera škol, pedagogů, univerzit i regionálních galerií. Měřítkem úspěchu přitom nebude pouze počet účastníků, ale především kvalita, dostupnost a dlouhodobý společenský přínos.

Zásadní novou iniciativou je program kurátorských studií (***Curatorial Studies***), budovaný ve spolupráci zejména s českými (Karlova univerzita, Praha / Masarykova univerzita, Brno) a případně zahraničními akademickými pracovišti (Ludwig-Maximilians-Universität, München / Zentralinstitut für Kunstgeschichte, München / The Courtauld Institute of Art, London / Accademia di Belle Arti, L'Aquila). Propojí odborné semináře, stáže, asistentskou kurátorskou praxi, mezinárodní workshopy a výzkum metod současného muzejnictví. NGP tak bude nejen zaměstnavatelem odborníků, ale také místem jejich profesního formování. Nejde o příslib samostatného akreditovaného studia; právní a organizační forma musí vycházet z dohod s příslušnými vysokými školami. S tím souvisí rozvoj digitálních humanitních věd a vizuálních studií: digitální katalogy, práce s daty a obrazovými korpusy, nové výzkumné metody a přístupné interpretační nástroje. Tato agenda bude mít vlastní odborné vedení a bude spolupracovat s odděleními sbírek, výzkumu, IT a edukace. Technologie zde nejsou samoúčelné. Mají rozšířit možnosti poznání, zlepšit dostupnost sbírek a posílit odbornou kompetenci galerie.

2.2 Investiční strategie: budovy ve službě instituce

Investiční program NGP musí být řízen jako vzájemně provázané portfolio, nikoli jako soubor izolovaných staveb. Každý projekt musí mít před rozhodnutím o realizaci definovanou odbornou funkci, provozní model, investiční a životní náklady, rizika a návaznost na ostatní objekty. Základními uzly této proměny jsou Centrum péče o sbírky v Jinonicích, budoucnost Veletržního paláce a promyšlená specializace historických budov. ***Centrum péče o sbírky v Jinonicích*** je předpokladem bezpečné a moderní péče o sbírky. Vedle depozitárních kapacit musí poskytovat odpovídající podmínky pro restaurování, dokumentaci, výzkum, digitalizaci a logistiku. Při nástupu prověřím aktuální projektový, povolovací a finanční stav včetně uváděného rámce první etapy přibližně 2,2 miliardy Kč. Zajistím kontinuitu odborné přípravy, průběžné řízení rizik a transparentní komunikaci se zřizovatelem. Přesuny sbírek budou vycházet z inventarizace, konzervátorských protokolů, bezpečnostních standardů a reálných kapacit; žádný harmonogram nesmí předcházet připravenosti infrastruktury.

2.2.1 Investiční strategie – Veletržní palác

Veletržní palác považuji za vlajkový projekt následujícího období a symbolický i praktický klíč k transformaci Národní galerie Praha. Jeho budoucnost není pouze otázkou rekonstrukce technicky a energeticky náročné funkcionalistické památky, ale především příležitostí nově definovat roli nejvýznamnějšího výstavního objektu NGP. Ambicí je vytvořit otevřené kulturní centrum evropského významu, které propojí moderní a současné umění, náročné mezinárodní výstavní koprodukce, vzdělávání, veřejný prostor, gastronomii a digitální kulturu. Inspirací mohou být instituce jako Tate Modern, Centre Pompidou či Hamburger Bahnhof, jejichž principy je však nezbytné promítnout do specifického středoevropského prostředí a architektonické identity Veletržního paláce. Základním předpokladem této transformace je dokončení Centra péče o sbírky v Jinonicích, které umožní bezpečné přemístění příslušných částí sbírkového fondu a vytvoří podmínky pro etapovou realizaci investičního záměru. Za preferovanou cestu k architektonickému řešení považuji mezinárodní architektonickou soutěž. Před jejím případným vyhlášením je nezbytné vyhodnotit dosavadní podklady, připravenost soutěžního zadání, památkové limity, stavebně-technický stav, energetické nároky, dostupné finance a předpokládaný provoz. Soutěž nesmí být soutěží o efektní obraz budovy; musí vycházet z kvalitního odborného programu a měřitelných požadavků na její budoucí fungování. Rozhodnutí bude připraveno ve spolupráci se zřizovatelem a v souladu s pravidly veřejného zadávání.

Do tohoto procesu přináším zkušenost s mezinárodní architektonickou soutěží na novou budovu Alšovy jihočeské galerie v Českých Budějovicích, investičním záměrem přibližně miliardového rozsahu. Znám nároky na koordinaci veřejného zadavatele, odborného programu, architektů a dalších partnerů. Současně rozlišuji zásadní odlišnost novostavby a rekonstrukce památkově chráněného objektu. Právě proto musí Veletržnímu paláci předcházet pečlivá příprava, věrohodný ekonomický rámec a transparentní rozhodovací proces.

Rekonstrukce bude úzce navázána na kapacity Jinonic a plán přemístění sbírek. Součástí zadání musí být etapizace, náhradní výstavní a pracovní prostory, ochrana uměleckých děl, kontinuita programu a předem vyčíslené dopady na provoz. Návštěvnické služby, přístupnost a otevřené veřejné prostory musí vstoupit do projektu od začátku, nikoli až při vybavování dokončené stavby. Úspěchem nebude objem prostavěných prostředků, ale kvalita odborných a veřejných funkcí, které palác získá.

2.2.2 Specializace objektů

Palác Kinských na Staroměstském náměstí navrhuji profilovat jako reprezentativní vstupní bránu do sbírek NGP. Nová koncentrovaná expozice mistrovských děl má nabídnout mimořádný odborný i vizuální zážitek, srozumitelný domácímu a zahraničnímu publiku. Palác bude zároveň poskytovat prostor pro atraktivní mezinárodní výstavní projekty, jejichž koncepce a rozsah budou odpovídat prostorovým a technickým

možnostem objektu. Výběr děl, scénografie a interpretace musí respektovat konzervátorské, bezpečnostní, klimatické a památkové podmínky. Jeho význam spočívá také v návaznosti na další objekty: má návštěvníka motivovat k objevování celé galerie, nikoli uzavírat jeho zkušenost v jediné budově.

Šternberský palác navrhuji postupně přeměnit a rozvíjet jako hlavní vzdělávací a výzkumně-metodické centrum NGP. Jeho budoucí profil spojí čtyři funkce: edukační centrum pro školy a veřejnost, tvůrčí edukační ateliér, program kurátorských studií a platformu ***Digital Humanities / Visual Studies***. Vznikne tak místo, kde se odborné poznání proměňuje ve veřejné vzdělávání a kde se setkávají kurátoři, pedagogové, studenti, badatelé a digitální specialisté. Předpokladem je prověření prostorových, památkových, ekonomických a personálních podmínek; změna nesmí automaticky znamenat bezdůvodné opuštění hodnotného sbírkového programu.

Schwarzenberský palác bude významným místem prezentace historického umění a jeho evropských souvislostí. Klášter sv. Anežky České má dále rozvíjet jedinečné spojení středověkých sbírek, historické architektury, vzdělávání a veřejného prostoru. ***Salmovský palác*** s novou expozicí asijského umění je třeba začlenit do jasně definované výstavní a provozní koncepce NGP. Jeho dlouhodobé využití by mělo vycházet z odborného vyhodnocení potenciálu současné expozice i možností širšího programového otevření. Palác se může profilovat jako živé centrum mezikulturního dialogu, v němž se prezentace asijského umění přirozeně propojí s tematickými výstavami, současnou tvorbou a dalšími sbírkami NGP. Případné změny jeho využití musí být posuzovány v kontextu celé hradčanské skupiny objektů, jejich vzájemné programové návaznosti, návštěvnického potenciálu a dlouhodobé provozní udržitelnosti.

Případnou novou výstavní budovu lze odpovědně připravovat až po vyhodnocení její potřebnosti, vztahu k Veletržnímu paláci, lokalizace a finanční proveditelnosti. Cílem není síť samostatných provozů, nýbrž jedna galerie s rozpoznatelnými, vzájemně se doplňujícími centry.

Investiční portfolio bude řízeno jednotným systémem schvalování zadání, harmonogramů, rozpočtů, změn a rizik. Souběžně bude proveden ekonomický, provozní a energetický audit všech objektů NGP, který se stane východiskem dlouhodobě udržitelné správy nemovitostního portfolia. Dokončení Centra péče o sbírky v Jinonicích přinese nejen zásadní kvalitativní posun v péči o sbírkový fond, ale také nové nároky na energie, údržbu, personální zajištění a provozní financování. NGP proto musí na tuto skutečnost reagovat optimalizací využití stávajících objektů, nikoli pouhým rozšiřováním své provozní infrastruktury. V dialogu se zřizovatelem bude na základě výsledků auditu posouzena také případná racionalizace portfolia budov při zachování odborných, památkových a veřejných funkcí instituce. V letech 2027–2028 bude prioritou ověření připravenosti a koordinace projektů, v letech 2029–2030 jejich realizace podle dosažených povolení a financování, v letech 2031–2032 postupné propojení dokončených etap s novým provozním modelem. Konkrétní stavební termíny stanovíme až podle skutečného stavu projektů.

2.3 Finanční strategie

Finanční stabilita je podmínkou odborné svobody. Podle výroční zprávy za rok 2025 dosáhly výnosy NGP přibližně 506,3 milionu Kč, vlastní výnosy 81,7 milionu Kč a provozní příspěvek Ministerstva kultury 351,6 milionu Kč. Vysoký podíl fixních nákladů, zejména osobních výdajů, energií a provozu historických objektů, omezuje schopnost instituce pružně financovat nové odborné a programové aktivity. Cílem střednědobého horizontu proto bude systematické snižování provozní nákladovosti, efektivnější využívání zdrojů a výrazné posílení vícezdrojového financování.

V prvním roce připravím detailní ekonomický, provozní a energetický audit objektů, programů a podpůrných procesů, který se stane základem víceletého finančního plánu provázaného s dramaturgií, personální strategií a investičním portfoliem. Součástí bude modernizace provozních technologií, snižování energetické náročnosti a vyhodnocení dlouhodobé udržitelnosti nemovitostního portfolia, zvláště s ohledem na budoucí provoz Centra péče o sbírky v Jinonicích. Ekologická odpovědnost se musí stát přirozenou součástí správy budov, výstavní produkce a logistiky sbírek, nikoli pouze marketingovým tématem. Standardem řízení bude projektové rozpočtování, pravidelný controlling, transparentní vyhodnocování odchylek a posuzování celkových životních nákladů investic.

Vedle veřejných prostředků bude prioritou profesionální fundraisingová strategie založená na individuálním mecenášství, rozvoji členských a partnerských platforem a dlouhodobých firemních partnerstvích, ideálně v tří- až pětiletém horizontu. Současně posílíme vlastní příjmy ze vstupného, pronájmů, publikační, licenční a další obchodní činnosti a systematické zapojování do relevantních evropských a mezinárodních grantových programů, zejména Creative Europe, Horizon Europe a Mezinárodního visegrádského fondu, případně dalších dostupných finančních mechanismů. Fundraising bude mít jasná etická pravidla, profesionální personální zajištění a důslednou ochranu odborné nezávislosti instituce. Cílovým stavem je ekonomicky odolnější NGP s vyváženější strukturou příjmů, nižší relativní provozní nákladovostí a větší schopností financovat vlastní odborné a rozvojové priority. Konkrétní kvantifikované cíle stanovíme na základě vstupního ekonomického vyhodnocení. Posilování vlastních a doplňkových zdrojů přitom nesmí nahrazovat odpovědnost zřizovatele za financování základní veřejné služby.

2.4 Personální strategie a organizační řízení

Největší hodnotou galerie jsou vedle sbírek znalosti, zkušenosti a důvěra jejích zaměstnanců. Podle údajů za rok 2025 činil průměrný přepočtený stav 207,44 úvazku; galerie evidovala 22 nástupů a 34 odchodů. Personální strategie proto musí chránit kontinuitu odborných profesí, předvídatelnou komunikaci a transparentní rozhodování. Nepředpokládám plošné propouštění ani mechanické vytváření nových míst. Každá organizační změna musí mít popsaný přínos, kompetence a finanční dopad a být projednána s dotčenými zaměstnanci a odborovými organizacemi.

Navrhuji model generálního ředitele a tří hlavních řídicích oblastí: programové, ekonomicko-provozní a marketingově-rozvojové**.** Programový ředitel odpovídá za sbírky, výstavy, výzkum, vzdělávání a mezinárodní spolupráci; ekonomicko-provozní ředitel za finance, správu majetku, provoz a controlling; ředitel marketingu a rozvoje zdrojů za návštěvnickou strategii, komunikaci, členství a fundraising. Přímým podřízeným generálního ředitele bude investiční ředitel, který povede a koordinuje stávající investiční kapacity, nikoli paralelní administrativní aparát. Takové uspořádání odděluje investiční realizaci od nezávislé finanční kontroly a umožňuje věnovat souběžným projektům odpovídající pozornost. Pro pozici programového ředitele nadále počítám s kandidaturou Mgr. Miroslava Haľáka, PhD., mezinárodně respektovaného historika umění, kurátora a teoretika, který se specializuje na evropské umění 19. a 20. století a klasickou modernu. Jeho zkušenost s významnými mezinárodními výstavními projekty a propojení kurátorské praxe s akademickým prostředím odpovídají odborným a mezinárodním ambicím této pozice. Tento záměr podmiňuji shodou na obsahu a prioritách odborného a výstavního programu, schválením navržené struktury vedení v rozsahu vyžadovaném pravomocemi zřizovatele a možností nabídnout odpovídající profesní podmínky srovnatelné s mezinárodním prostředím. Jeho kandidaturu proto předkládám jako promyšlený personální záměr, nikoli jako předem učiněné rozhodnutí.

Prvních sto dnů věnuji přezkumu kompetencí, personálních a investičních rizik, otevřené komunikaci s týmy a stanovení rozhodovacích pravidel. V prvním roce bude dokončen cílový organizační model, plán profesního rozvoje a systém pravidelného hodnocení vedení. Odborné rady a mezinárodní poradní orgán mají

poskytovat nezávislou expertizu, nikoli nahrazovat statutární odpovědnost. Důležitá je také kultura spolupráce mezi kurátory, restaurátory, správou sbírek, edukátory a provozními pracovníky.

3. OBCHODNÍ A MARKETINGOVÁ STRATEGIE

„Netlačit, ale táhnout." Autorita NGP se nemá opírat o agresivní reklamu, nýbrž o sílu obsahu, kvalitu setkání s uměním a důvěryhodnost instituce. Marketing musí začínat už při přípravě výstavy: jejím příběhem, kvalitní interpretací, vizuální identitou a promyšlenou cestou návštěvníka. Základním příslibem značky NGP bude, že každý její objekt nabízí hodnotný, profesionálně připravený kulturní zážitek.

Zavedeme společné standardy orientace, vícejazyčných informací, online služeb, přístupnosti a péče o návštěvníky. Rozvineme propojené vstupní produkty a návštěvnické trasy, které využijí Palác Kinských jako první kontakt s galerií a představí další budovy jako součást jedné instituce. Členské a dárcovské programy mají vytvářet trvalé vztahy, nikoli pouze jednorázové transakce. Uměleckou, odbornou a společenskou komunitu podpoří setkání ***Come together – ART*** a ***Come together – Collection***; jejich podoba musí být obsahově smysluplná a organizačně úsporná. Veřejná role galerie však přesahuje prodej vstupenek. Prostřednictvím Šternberského paláce, školních partnerství, regionální spolupráce a digitálních vzdělávacích materiálů chceme přispívat k tomu, aby lidé vyhledávali umění také mimo NGP. Národní galerie tím přijímá roli přirozeného lídra, který nestojí v izolaci, ale aktivně podněcuje a podporuje celý tuzemský kulturní ekosystém. Vychovává zvídavého a vnímavého diváka, pro něhož se umění stává přirozenou součástí života. Takový návštěvník pak neobjevuje jen pražské expozice, ale také regionální galerie, nezávislé prostory a místní kulturní instituce napříč republikou. Smyslem národní instituce není soustředit veškerou pozornost na sebe, nýbrž rozšiřovat zájem o umění a vytvářet podmínky, z nichž může těžit celé prostředí.

4. ZHODNOCENÍ AKTUÁLNÍHO STAVU ORGANIZACE

Národní galerie Praha vstupuje do dalšího období s mimořádným sbírkovým fondem, odborným zázemím, mezinárodními kontakty a souborem architektonicky hodnotných objektů. V roce 2025 uspořádala třináct výstav a zaznamenala 554 524 návštěv, meziročně o více než 24 tisíc více. Uskutečnila 2 167 vzdělávacích a veřejných programů pro 50 763 účastníků; Klub přátel evidoval 5 108 členů. Tyto výsledky představují významný základ, nikoli situaci, v níž by bylo nutné začínat od nuly.

Vedle těchto předností existují strukturální omezení: technický stav a energetická náročnost části objektů, potřeba moderních depozitárních kapacit, vysoké fixní náklady, omezený prostor pro vlastní investiční rozhodování a souběh projektů s rozdílnou mírou připravenosti. Rizikem jsou prodlužující se povolovací a zadávací procesy, růst cen, přerušení provozu během stavebních zásahů i odchod obtížně nahraditelných odborníků. Současně jde o příležitost lépe propojit odborné, ekonomické a provozní rozhodování. Výchozí diagnóza proto nevede k popření dosavadní práce galerie, ale k potřebě soustředit omezené kapacity na několik navzájem provázaných priorit. Nové vedení musí umět rozhodnout, co je neodkladné, co lze etapizovat a co vyžaduje další prověření. K tomu bude sloužit vstupní přezkum investic, ekonomiky, personálních kapacit a programových závazků, z něhož vznikne realizovatelný plán prvního roku.

5. DLOUHODOBÉ CÍLE PŘESAHUJÍCÍ ROK 2032

Po roce 2032 má NGP směřovat k funkčně provázané infrastruktuře: Centru péče o sbírky v Jinonicích, reprezentativnímu Paláci Kinských a Šternberskému paláci jako centru vzdělávání, kurátorských studií a digitálních humanitních věd. Ostatní objekty musí projít důsledným odborným, provozním a ekonomickým vyhodnocením, které určí jejich budoucí potřebnost a využití. Cílem je racionalizace nemovitostního portfolia, odstranění provozních duplicit a dlouhodobá ekonomická udržitelnost NGP při zachování jejích odborných a kulturních funkcí. Realizace jednotlivých záměrů bude záviset na financování, povoleních a odborné připravenosti.

Časový plán investiční transformace rozlišuji do dvou navazujících etap. Do konce roku 2032 je prioritou dokončení Centra péče o sbírky v Jinonicích včetně bezpečného přestěhování sbírkového fondu a uvedení nového zázemí do provozu. Současně musí být do té doby odborně, architektonicky, ekonomicky a procesně připravena zásadní proměna výstavní infrastruktury NGP: buď rekonstrukce Veletržního paláce, nebo – pokud srovnávací posouzení prokáže její vyšší přínos a proveditelnost – výstavba nové budovy. Součástí této přípravné etapy bude definování programu a kapacit, prověření variant, soutěžní či projektová příprava, povolovací procesy a dohoda se zřizovatelem o financování. Období 2033–2038 pak předpokládám jako realizační horizont zvolené varianty, s cílem otevřít rekonstruovaný Veletržní palác jako klíčový objekt NGP, případně novou budovu odpovídající jejím dlouhodobým potřebám. Tento časový rámec představuje strategický cíl podmíněný výsledky přípravy, veřejným financováním a nezbytnými povoleními, nikoli nepodmíněný příslib dokončení.

Dlouhodobou ambicí je Národní galerie, která aktivně uvádí české umění do mezinárodního prostředí, rozvíjí výzkum, odpovědně pečuje o sbírky a vzdělává odborníky i veřejnost. Její úspěch nebude měřen pouze návštěvností či počtem výstav, ale především odbornou autoritou, důvěrou veřejnosti a ekonomickou stabilitou. Jako přirozený lídr českého galerijního prostředí bude NGP systematicky spolupracovat s regionálními muzei umění, univerzitami a nezávislou scénou, sdílet odborné zkušenosti a podporovat nové generace profesionálů. Skutečná národní autorita nespočívá v institucionální nadřazenosti, ale ve schopnosti otevírat příležitosti ostatním. Investice do budov, sbírek a technologií proto musí doprovázet stejně důležitá investice do lidí, důvěry a vzdělávání.

Nepřicházím pouze s vizí. Přicházím se zkušeností, že proměna instituce je možná. Mou ambicí je přispět k tomu, aby se Národní galerie Praha stala odborně silnou, ekonomicky stabilní, veřejně otevřenou a mezinárodně respektovanou institucí, která bude nejen pečovat o kulturní dědictví, ale také aktivně spoluutvářet budoucí podobu českého kulturního prostoru.

Mgr. Aleš Seifert | listopad 2026